

É

rem només un grapat de pioners els que sense ni tan sols sospitar-ho estudiàvem la pedra seca de les zones que teníem més a l'abast, convençuts, cadascun de nosaltres, que ningú més s'havia adonat de la seva existència. Va ser més endavant quan, a través d'exposicions fotogràfiques, articles a la premsa i l'assistència o participació en congressos internacionals, ens vàrem anar coneixent i organitzant.

Així, doncs, quan l'any 2000 un reduït grup d'amics vàrem presentar, a Manresa, la I Trobada d'Estudi de la Pedra Seca, el panorama era força desolador. Era un tema desconegut per a la immensa majoria i per a la gent del camp no passaven de ser quatre pedrotes. No hi havia, en general, la consciència que aquelles pedres constituïen un autèntic patrimoni d'arquitectura rural i que eren muts testimonis d'una particular manera de viure que ara, al segle XXI, ja és història.

Amb això no vull pas dir que ara tot siguin flors i violes, però sí que ha millorat el seu coneixement. A molts pobles de la nostra geografia han sorgit grups que s'han dedicat a la recerca de les barraques del seu terme, netejant-les, de vegades reconstruint-les, inventariant-les i donant-les a conèixer, convençuts del seu caràcter patrimonial. **Cal conèixer per protegir i estimar.**

Aquesta és la idea amb la qual treballa la Coordinadora d'Entitats per la Pedra Seca a l'hora de promocionar les seves trobades biennals. Aconseguir un coneixement al més ampli possible, per tota la geografia del nostre país, de l'existència d'aquest patrimoni de pedra en sec i, sobretot, posar-lo en valor, especialment davant les institucions, concretament dels ajuntaments que, en general, són els més rebecs a reconèixer el valor d'aquestes construccions malgrat que la Llei del Patrimoni Cultural Català els assenyala com a principals protectors del seu propi patrimoni.

Enguany hem celebrat ja la VII Trobada de la Pedra Seca a les Preses de la mà de l'Associació Pedra Tosca i del seu Ajuntament, als quals torno a felicitar des d'aquestes ratlles pel bon desenvolupament de la mateixa coneixedor de l'esforç que representa la seva organització.

Ara, cal fer extensible la felicitació al Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca (PEHOC) que juntament amb l'ajuntament de les Preses financen la publicació de les actes d'aquesta VII Trobada, que no solament ajudaran a donar a conèixer els temes que s'hi varen tractar sinó que significaran un nou esforç per donar a conèixer el patrimoni de pedra en sec del Parc de Pedra Tosca i el d'arreu dels Països Catalans.

AUGUST BERNAT I CONSTANTÍ

President de la Coordinadora d'Entitats per la Pedra Seca